

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010121
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na neverejnom zasadnutí konanom 20.12.2016 prejednal sťažnosť odsúdeného F. T. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 10.10.2016, sp. zn. 3Nt/8/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. T., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného F. T., ktorou sa opäť domáhal obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8T/88/2011, keď nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil. V dôvodoch v podstate argumentoval tým, že od roku 2011 nedosiahol predvolanie ani jedného svedka, čo je v rozpore s Ústavou SR. Celé jeho odsúdenie od prvého momentu bolo nezákonné a protiprávne, nakoľko organizovanú skupinu nemohol prejednávať Okresný súd vo Veľkom Krtíši. V závere svojej sťažnosti požiadal, aby boli predvolaní všetci svedkovia, ktorých navrhoval vypočuť od roku 2011 a ani raz mu v tomto smere nebolo vyhovené.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by dôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách. V prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t.j. nebol v konaní vôbec uplatnený

alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah. Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže obnovu konania povoliť, v opačnom prípade návrh na obnovu zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Dôvodom obnovy konania teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V posudzovanej veci prvostupňový súd postupoval správne, keď po dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia sa okresný súd podrobne zaoberal návrhmi odsúdeného na vykonanie dôkazov a tieto vyhodnotil v intenciách § 394 ods. 1 Tr. por. a tak dospel k zákonnému záveru, že navrhované dôkazy nemôžu samé ani v spojení s už doteraz vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní viesť k inému záveru o vine a treste, než v právoplatnom rozsudku, proti ktorému obnova konania smeruje. Vzhľadom na podrobné odôvodnenie tohto záveru, krajský súd si tento pre jeho správnosť a zákonnosť osvojuje a naň odkazuje. Zároveň dodáva, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných a obsahovo nezmenených dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom v pôvodnom konaní, ani preskúmavanie vecnej správnosti rozhodnutia. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je len odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Krajský súd dodáva, že v základnom konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané zavinenie odsúdeného a skutkový stav jeho trestnej činnosti bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný predovšetkým výpoveďami poškodeného, svedkov a ďalšími vykonanými dôkazmi.

V konaní o povolení obnovy konania teda zo strany odsúdeného neboli navrhnuté také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré má na pamäti ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por., hoci konanie o povolenie obnovy sa v zmysle zákona obmedzuje výlučne len na riešenie otázky, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré predpokladá citované ustanovenie zákona vo vzťahu k výrokom, ktorých sa môže obnova týkať. V konaní o povolenie obnovy sa nerozhoduje o tom, či napadnuté právoplatné rozhodnutie súdu týmto mimoriadnym opravným prostriedkom je správne alebo nie, zistenie súdu je vo vzťahu k tejto otázke iba podmienené, že totiž prv súdu neznáme skutočnosti alebo dôkazy by mohli odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Nakoniec je potrebné uviesť, že ostatný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania obsahuje tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli právoplatne zamietnuté, a to uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 11.08.2014 sp. zn. 9Nt/6/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 11.09.2014 sp. zn. 2Tos/71/2014 a naposledy v konaní vedenom pod sp. zn. 3Nt/12/2015.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností krajský súd tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodná, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.